

srečo je nasilnega tatu prepoznal sosed. Gre za brezposelnega delavca.

Roparski napad. Mlinar Lovrenc Onuk iz Tomaške vasi je bil v krčmi v Šmartnem. K mlinarju je prisedel moški in ga prosil za vino. Pila sta skupaj in proti večeru se je odpravil Onuk proti domu. Na bolj samotnem delu ceste ga je iz zasede napadel sopivec. Udaril ga je parkrat s kolom po glavi in mu preiskal žepa. Izmaknil mu je iz hladnega žepa 200 Din v srebru, uro z verižico ter nov klobuk. Tipal je tudi po prsnem žepu na suknjiču, vendar ni zadel na tamkaj shranjene štiri jurje. Na tla pobitega je zloba vrgel v 2 metra globok obcestni jarek, iz katerega so pobrali nezavestnega šele drugo jutro mimoidoči. Žandarji so na podlagi opisa prijeli roparskega napadalca, ki je neki Pogorevčnik Fortunat. Prijeti ima na vesti že več tatvin in je tudi ta roparski napad priznal po aretaciji.

Izpred sodišča.

Eno leto ječe, ker se je spozabil nad lastnim očetom. Peter Plohl, 24 letni posestniški sin iz mariborske okolice, je bil v Mariboru 29. aprila obsojen na eno leto ječe. Plohl se je spozabil 14. februarja nad lastnim očetom in mu prizadjal par zabodljajev z nožem.

Uboj pred sodniki. Rudolf Šoštarič iz Stare nove vasi pri Ljutomeru, je ustrelil 26. februarja iz karabinke Alojza Vrbajnsčeka. Šoštarič je bil obsojen v Mariboru na štiri leta strogega zavora.

Pet let robije je dobil pred mariborskim sodiščem dne 2. maja 25letni Ivan Gabrovec iz Brezove pri Ptujju, ker je smrtno zabodel Jožefa Kozla.

Slovenska Krajina.

Sv. Sebeščan. V nedeljo dne 26. aprila smo tu obhajali proščenje »toplo proško«. Vreme nam je bilo naklonjeno in zbralo se je res ogromno ljudi. Stari ljudje ne pomnijo tako velikega navala. Gotovo so bile zastopane vse župnije soboške dekanije. Zelo veliko je bilo tudi protestantov. Pridigo je imel kaplan g. Škraban od

Grada. Popoldne so bile slovesne pete litanije, ki jih je pel g. Šoštarec, kaplan v Turnišču s tovariši kaplani. Ljudje imajo veliko zaupanje v patrona sv. Sebastijana in so prinašali pšenico in jajca. Stara navada je tudi ob ti priliki — veselica v gozdovih. Zelo, zelo se ločijo tukajšnje veselice od veselic v drugih krajih. Ljudje so tudi tu dobre volje, nikjer ne pride do pretepov, kaj šele do ubojev. Ne pride fantu niti na misel, da bi potegnil nož. Če kakega tujca kaj srbli, ga pa domači posadijo na hladno. Ko so imeli zadnjič gasilci veselico, je ob zvonjenju Ave Marije vse utihnilo, tudi godba in katoličani so molili, molčali so pa tudi protestanti.

Z Bogom. V petek in soboto, 1. in 2. maja, je odšlo nad 2000 naših sezonskih delavcev v Belje in v Francijo. Težko je bilo človeku, ko je gledal to našo mladino, ko je prisiljena odhajala s trebuhom za kruhom. Kakor izgleda, bo naše delavce v Belju vsaj enkrat obiskal naš domači dušni pastir, da bodo opravili verske dolžnosti in slišali Kristusov nauk. Delavci, le dobri bodite in pridite v jes. domov taki, kot odhajate. Z Bogom in na svidenje!

Težka nesreča. Pri požaru v Kramarovcih se je zgodila nesreča. Ogenj je zasul tri ljudi. Pripejali so jih v Soboto v bolnico. En fant je v strašnih bolečinah umrl, ostali bodo menda okrevali.

Vzgojitelji — pa taki! Ko duhovnik nese Najsvetejše k bolniku, se vsak vernik, celo židje in protestanti, vsaj odkrije, če že noče poklekniti in se prekrižati. Na neki šoli pa je »vzgojitelj«, ki se iz vsega tega norčuje vpričo otrok. Ubogi otroci! Kam plovemo!? Če naše ljudstvo ne mara takih »prišlekov«, so pa res sami krivi, ko pa tako kruto žalijo naš verski čut.

Psi so zalajali . . . Tako se glasi menda neka pesem. To se nam vsiljuje, ko gledamo ob progih pse, ki lajajo za drvečim vlakom. Vlak gre seve svojo pot in se ne zmeni za lajajoče pse. Potem pa vse tiho je bilo . . .

Turnišče. Naš priljubljeni orožniški komandir g. Fr. Gorišek je bil premeščen za orožniškega komandirja v Črenšovce. Ob odhodu od nas mu obljublamo, da ga bomo ohranili v dobrem spominu. Na novem mestu mu želimo obilo božjega blagoslova v njegovi naporni službi.

Gomilice. Naša vas je nekaj časa živeła tiho in mirno življenje. Sedaj so se pa naenkrat fan-

Vsem cenj. naročnikom,

katerim je že pošla naročnina, in vsem, kateri so prosili za potrpljenje in še niso poravnali naročnine, smo danes priložili položnice in prosimo, da takoj poravnajo naročnino, da ne bo treba ustavljati pošiljanja lista. — »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din in za četrt leta 9 Din. — Uprava.

tje nekaj spomnili in so se začeli tolči in pretepati kakor brez uma. Pijača je pač zopet delovala nad razsodnostjo mladine. Ob pretepu je bilo ukradeno tudi eno kolo. Treba bo mladino usmeriti na boljše pot.

Martjanci. Dne 19. aprila smo imeli pri nas požar in sicer ob pol deveti uri zvečer. Požar je izbruhnil na gospodarskem poslopju predsednika občine g. Geza Vezerja. Veliko gasilcev je prihitelo na lice mesta in so skušali čim preje požar udušiti, toda s težavo so ga samo omejili, da ni segel še do sosednjih hiš. G. Vezer trpe škodo okrog 80.000 Din. Zgorela je vsa krma in velike gospodarskega orodja.

Beltinci. Na velikonočne praznike je pel na koro nov pevski zbor in je vzbudil splošno pozornost prebivalstva. Upamo, da se bo zbor razvil do lepe višine, kar mu iz srca želimo, ker imamo lepo petje radi stari in mladi.

Likvidnost denarnih zavodov.

Hrbtenico našega gospodarstva tvorijo naši denarni zavodi, naše hranilnice in posojilnice. Ta hrbtenica vedno bolj ohromeva. Denarni zavodi so deloma umrli, deloma umirajo. Ni bilo treba, da je prišlo tako daleč. Ako bi bili ob izbruhu krize na vladi možje, ki imajo smisel za ljudsko dobrobit in pošteno voljo, bi se bil razvoj zlega preprečil ali vsaj omejil. Z nekaj milijoni dinarjev, ki bi jih bili v prvi stiski dobili denarni zavodi, bi bili izpolnili svoje poslovne dolžnosti do vlagateljev in

Abesinskega cesarja zapuščajo njegovi poglavarji ali rasl.

Poglavar plemena Uolo Gala, dedžasmač Amedej Burla se je predał italijanskim vojaškim oblastem v Desiju. Boril se bo sedaj proti Abesincem s svojimi 10.000 vojaki. On in tudi drugi abesinski poglavarji so mnjenja, da je vojna izgubljena in da je vsak odpor brezuspešen. Cesar Hatile Selasije je izgubil že polovico svojih vojakov tako, da jih ima sedaj samo še okoli 250.000. Burla je rekel, da bodo njegovemu zgledu sledili tudi drugi poglavarji, ki so že zelo nezadovoljni radi dolgotrajne vojne in neprestanih porazov, ki jih doživlja abesinska vojska.

Očetov greh.

18

To mu je tudi Marta pokazala. Kaj mu je storila gor v Suhem grabnu?! Ko se je spomnil, ga je zabolelo in navdalo v gorjupo bridkobo. Prijazno ji bo odpisal, vendar ji bo dal razumeti, da ne mara nobenih zvez več. Potem pa bo zadušil, kar mu v srcu gori, in jo bo pozabil. Da!

Kljub takim sklepom je segel zvečer v omaro po oni zlati križec, ki ga je od Martine verižice odtrgal, ga poljubil in se zatopil v misli na Marto. Drugo jutro ji je napisal odgovor:

Ljuba Marta!

Tvojega pisma sem bil zelo vesel. Po dolgem času je bila zame to prva vesela ura in bo bržkone tudi zadnja, ki mi je bila po Tebi namenjena. Da bi Te bil obiskal, tega si nisem več upal. Kajti, če si tudi pozabila na sramoto, ki se drži mojega imena, jaz ne bi mogel brez srama pred Te; berač sem in nič drugega nimam pričakati kakor to, da se preživim in s pridnim delom zopet pridobim izgubljeno dobro ime. Kakor sem iz Tvojega pisanja razbral, si tudi sama tako pametna in vse to uvidevaš. Da bi Ti jaz kaj zameril, tega se nikar ne boj; kajti jaz nimam

Tebi nič več odpustiti kakor Ti meni; zato je najbolje, da se pobotava. Moja beseda, da nikoli druge ne vzamem, velja za vse moje življenje. Na ženitev sploh ne mislim in tudi misliti ne morem. Toda Tvoji sreči nočem biti na poti. Ako jo drugod najdeš, ne oziraj se name, ampak jo zagradi! Ne bom Ti zameril. Pa prav me razumi! Pišem to le zaradi tega, ker mi je žal zate in nočem, da bi se zaradi tega odpovedala sreči. Meni si bila najljubše, kar sem na zemlji imel, in spomin nate mi bo vedno ljub in lep. Ne oziraj pa se name, temveč glej le nase! Najbrž se nikoli in nikjer ne bova več srečala; zato nima pomena, da si s pogostnim pisanjem otežujeva srce. Pozabil Te ne bom nikoli, dokler bom živ. Ničesar mi ne zameri, zdrava ostani in moli včasih za Svojega srčno Ti vdanega

Tevža!

Komaj je odposlal pismo, se je že skesal. Kaj bo rekla Marta? Bolelo jo bo, da se je poslovil. Preveč jasno ji je povedal, da noče nobenih zvez več. Ali res ne bo nič več čul o njej? O, saj mu bo gotovo še pisala. Enkrat še! Nestrpno je čakal na odgovor — čeprav ji ga je prepovedal. Toda čakal je zaman, čakal dneve, tedne, mesece. Šele v začetku maja je prišlo zopet pismo od doma. Pisal mu je mojster Krištof:

tako ohranili njihovo zaupanje. Na vladi pa so takrat bili JNS koristolovci, ki so imeli smisel samo za sebe, ne pa za ljudsko stisko in potrebo. Tako se je zlo tako razmnožilo in povečalo, da mu je težko najti leka.

Danes pa ista JNS, ki je to zlo poyzročila, po svojih listih in po tako zvanih gospodarskih zborovanjih, kamor goni svoje nekdanje pristaše, to zlo ne samo razkazuje, marveč predstavlja v taki luči, kakor da bi drugi nosili krivdo radi teh žalostnih razmer, ne pa JNS. Na gospodarskih zborovanjih se danes z vso silo napada centralizem. Kdo ga pa ima na vesti, ako ne bivša demokratska in bivša kmetijska stranka? Ti gospodje so glasovali za vidovdansko ustavo, ki je uzakonila v naši državi najstrožji centralizem. Za časa JNS-diktatorskih režimov se je ta centralizem še bolj utrdil in stopnjeval. Gospodje, ki so na čelu raznim gospodarskim organizacijam in zdaj tako grmijo zoper gospodarski centralizem, naj ne pozabijo, da so kot člani bivše demokratske in bivše kmetijske stranke, od-

nosno kot volilci JNS kandidatov ta centralizem pomagali graditi in vzdrževati. Takrat so ga proglašali za nekako trdnjavo, sedaj pa ga smatrajo za nekako ječo našega gospodarstva. Prišla je uvidevnost, pa prišla je žal prepozno. Težka je rešitev, ko voda že teče v grlo.

Sedanja vlada se trudi na vso moč, da bi odpravila in popravila grehe prejšnjih diktatorskih vlad. Dala je možnost svobodne kritike gospodarskih razmer in političnih prilik. Prej je vsaka taka kritika zamrla pod nagobčnikom, ki ga je diktatura potisnila ljudstvu na usta. Storila je še mnogo več. Sedaj se resno trudi z vprašanjem likvidnosti naših denarnih zavodov. O tem so se vršili razgovori na Bledu, ko je tamkaj bival o velikonočnih praznikih ministrski predsednik dr. Stojadinovič. Ti razgovori se nadaljujejo v Beogradu. Iskreno želimo, da bi se vladi posrečilo najti potrebna sredstva za rešitev naših denarnih zavodov. Likvidnost teh zavodov je namreč prvi pogoj za oživenje gospodarskega življenja in za odpravo gospodarske krize.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Jarenina. V torek dne 21. aprila smo pokopali kmeta Alojza Jamernik. Kljub svoji orjaški postavi je moral naglo umreti radi oslabelosti srca. Štel je 68 let. Njegova poslednja pot je pričala, kako zelo je bil spoštovan. Bil je vzoren gospodar in poštenjak. Dolgo vrsto let je bil župan in odbornik občine Vukovski dol. Najbolj ga bodo pogrešali njegovi sosedi, ki jim je bil po svojih obilnih izkušnjah svetovalec v vseh rečeh. Bil je 50 let lovec, zato so mu tudi lovec izkazali zadnjo čast v obilnem številu. Naj počiva v miru!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Dne 24. aprila je uhalo biti srce našemu dobremu stricu, 76 let staremu Janezu Veis v Spodnjem Gasteraju. Ta mož je bil jeklenega značaja. Tekom svojega življenja je deloval v raznih korporacijah, med

vojno dobo je bil šest let župan. Čez 60 let je bil član družbe sv. Mohorja. »Slovenski gospodar« in drugi katoliški listi so bili stalni gost v njegovi hiši. Ljubil je delo, čislal izobrazbo, mesečno sv. obhajilo mu je bilo zadnja popotnica. Na njegovi zadnji poti ga je spremljalo mnogo ljudi. Bog mu bodi plačnik, preostalim naše sožalje!

Fram. Na Požegu je dne 30. aprila preminula nagle smrti Judita Kobale. 40 let je živela v srečnem zakonu s svojim možem železničarjem. Oba verna in naročena na »Slovenskega gospodarja« sta tudi svojo družino vzgojila v krščanskem duhu. Bog daj pokojni plačilo, njenim pa naše sožalje!

Šoštanj-Skorno. Dne 23. aprila je mirno v Gospodu zaspal, previden s sv. zakramenti, Janez

Lekše, po domače Skornšek, Rojen 3. novembra 1864 v župniji Rečica je bil priden in varčen, tako da si je pridelal lepo posestvo. V njegovo hišo so imeli dostop samo katoliški listi in časopisi, bil je dolgo let naročnik »Slovenskega gospodarja«, ki ga je zelo rad prebiral. Bil je brat pokojnega g. Franca Lekše, župnika v Lurah. Naj počiva v miru!

Leskovec. Spet prišel je venčani maj! Veselo so pritrkavali zvonovi »Ave Marijo«. Kmalu nato pa so zapeli žalostno pesem mrliču. Dne 30. aprila je izdihnil ob pol sedmih zvečer Fran Mlaker, močan in priden mladenič, 28 let star, svojo blago dušo. Z bratom gospodarjem Alojzem sta šla po travo. Franc je vodil za vrv dva mlada volička. Splašila sta se ter tako močno sunila voznika, da je nezavesten obležal. Padel je na sence ter je smrtno poškodovan. Čez pol ure je umrl. Dne 2. maja so žalostni sosede in znanci v dolgem sprevedu spremljali ranjkega iz doma žalosti v Belavške 37. Pridnemu mladeniču bodi Gospod milostljiv sodnik!

Spodnje Sečovo pri Rogški Slatini. V nedeljo dne 26. aprila je umrl Franc Berčko. Kruta pljučnica mu je po treh dneh boleznih pretrgala nit življenja. S svojo vzorno krščansko ženo sta si vzgojila v strogo krščanskem duhu 6 otrok: 5 hčerk, ki so vzgledne Marijine družbenice, edinega sina mu je pa vzela kruta svetovna vojna. Rajni je bil rad pošteno vesel ter je ljubil vedno le pošteno družbo. Nad vse srečnega se je počutil, kadar sta prišla k njemu na obisk gg. kaplana. Želel si je vedno v življenju srečno zadnjo uro. Bog je to njegovo željo tudi izpolnil. Dan pred njegovo smrtjo je bil previden s tolažili sv. vere. Njegovo truplo smo v torek dne 28. aprila ob veliki udeležbi prijateljev in znancev položili k večnemu počitku. Ob odprtem grobu se je v prisrčnih besedah poslovil od njega g. kaplan. Vsemogočni mu bodi dober plačnik! Preostalim naše sožalje!

DRUŠTVENE VESTI

Ljutomer. To nedeljo po osmi sv. maši ima Prosvetno društvo svoj redni mesečni sestanek v Katoliškem domu. Predavata gg. profesorja Mlaker in Baš iz Maribora. Pridite vsi!

Ljubi Tevž, grešnik zakrknjeni, mutasti trapist!

Kaj je s Teboj? Ali si še živ? Ali pa so opravili že sedmino po Tebi? Ali pa si res odrinil k trapistom in si se jezika odvadil? Ali pa sem Te jaz kaj razžalil in se kujaš? Ne v mislih, ne v besedah, ne v dejanjih se greha ne morem zavesti. Ampak po stari navadi Te imam rad in bi Ti rad vse storil, če bi Ti le hotel. Kaj naj Ti pišem? Ker je vsakdo sebi najbližji, bom pri sebi začel. Mežnarjeva hiša, ki sem jo kupil, je že lepo popravljena; v štirinajstih dneh bo v nji odprl moj častiti sin, zaslužni bivši financar, trgovino z mešanim blagom. Seveda se bom preselil k njemu, kajti v novi hiši mi je bolj po godu. Kočo in krojačnico sem mnogo pre poceni predal svojemu kranjskemu Janezu in krojačnica se imenuje zdaj: »Janez Laznik in drug, krojaštvo v Podkraju.« »Drug« — ta sem jaz. Veš, da bi v trgovini moko in sladkor vagoval, za to imam preumazane roke; za vile in plug so prenežne; da bi pa kar tako Bogu dan kradel, tega pa tudi nočem. Zato sem se zopet lotil šivanja in sem šel k svojemu bivšemu pomočniku za pomočnika. Ta nevaležnež pa trdi, da on ni mojster in da mi nima kaj ukazovati. Ampak zdaj Ti pride prava! Ta Janez, to tele, se je v mojo hčero zatelebal. Pa bi ji lahko bil oče! Kajne, krave bi

se smejale; tudi Ti se boš. Tak osel! Ne, takega moja dečva ne mara. Saj sem mu dejal, naj si gre na Kranjsko po kako Mojco. Drugače smo zdravi in živi. Pa ne vsi. O svečnici smo Zvonika pokopali. Znotraj se mu je vnelo in je bolezen zamudil in umrl. Bog mu bodi milostljiv! — Zdaj pa nategni uhlje in dobro poslušaj! Da se je Zvonikov Marka že davno v mojo hčerko, v mojo Rezko zagledal, tega še vedel ne boš. Tudi Rezka se je zatelebala v njega. Prejšnjo nedeljo jo je prišel Marka, ki je zdaj gospodar, svatovat. Krištof, kaj naj sem storil, kakor da sem rekel da in amen? Toda kjer je ena nesreča — ali sreča —, Ti pride kmalu druga. Jurij, moj sin, bivši financar in bodoči trgovec, se je v Zvonikovo zagledal, ona pa v njega. Zdaj sta Ti kar iznenada spoznala, da eden brez drugega ne moreta biti, in sta nad menoj, naj rečem zopet da in amen. Jaz, stari norec: kaj hočem drugega, ko so mi Zvonikovi vsi tako pri srcu? Torej bomo jeseni — okoli Šmihelce — kar dva para ženili: sestro in brata z bratom in sestro. Že danes Te vabim; glej, da prideš! Če Te ne bo, pridemo pote in Te bomo vlekli s seboj na Brezje ali celo na Trsat. Še dosti novic vem, ampak pero ni igla in pred očmi mi že gomazi. Zato končam. Drugič še kaj! Piši vendar! Skrbiš me. Če Ti je kaj treba, vej, da Ti nihče rajši ne stori kakor moj-

Zasedba Sasabane in Džidžige.

Italijanske čete generala Grazianija na južnem bojišču so zasedle utrjeno in važno abesinsko postojanko Sasabano. Razen tega so jim padle v roke tudi vse utrbe okoli Bulale. Abesinska obramba je zelo spretno izrabila vse krajevne ugodnosti in napela vse sile, da bi te postojanke obdržala, kar pa ji ni uspelo. Po porazu se abesinske čete umikajo v begu. Italijani jih zasledujejo. Nadalje je vdrla italijanska motorizirana kolona v mesto Džidžigo in ga je zasedla. Z zasedbo Džidžige je ogroženo znamenito abesinsko mesto Harar na jugu in je Italijanom odprta pot do železniške

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo dne 10. t. m. slavi tukajšnja Kmečka hranilnica in posojilnica 25letnico obstoja. V ta namen priredi ta dan takoj po rani sv. maši veliko gospodarsko in zadružno predavanje za širšo javnost. Za to predavanje je bil odločen in naprošen rajni g. zadružni nadrevizor Vladimir Pušenjak iz Maribora, kateri je bil ustanovitelj zadruga, ki pa je pred kratkim nena Toma umrl. Predavala bo sta sedaj uradnika Zadružne zveze in sicer g.

revizor Anton Urbanija in g. Franc Jerebič. Vabite se k temu strokovno-gospodarskem predavanju v Prosvetnem domu polnoštevilo, ker boste marsikaj zanimivega in koristnega slišali posebno za današnje čase. Po predavanju se vrši v župni cerkvi sv. maša za vse umrle in žive člane ter vlagatelje. Popoldne ob treh istega dne se pa vrši v uradnih prostorih običajni letni občni zbor s slavnostnim govorom g. Antona Urbanije o 25letnem zadružnem delu.

Sv. Daniel v Mežiški dolini. Po dolgem molku so nam zapele naše nove orgle, katere so pravi kras za našo lepo cerkev; izdelal jih je g. Janek v Mežici. Vsa čast domačemu g. župniku, ki je sprožil to misel ter tudi oskrbel njeno ustvaritev!

Sv. Marija v Puščavi. V nedeljo dne 10. maja, četrto nedeljo po Veliki noči, praznujemo v Puščavi romarski shod. Prosimo romarje, častilce Marijine, da se udeležijo romanja v prav velikem številu. Pričetek spovedovanja bo ob 5. uri zjutraj in bodo gospodje spovedniki na razpolago do 12. ure. Ob 7. uri, ob prihodu vlakov, bo prva sv. maša s pridigo. Druga sv. maša bo ob 8. uri, tretja ob 9. uri in četrta ob 10. uri s pridigo. Pri jutranji in pozni sv. maši bo tudi darovanje za cerkev. Prosimo drage romarje za obilno darovanje, ker popravljamo letos cerkev tudi na zunanji. Popravilo je nujno potrebno, ker zidovje razpada. Stroški so pa veliki. Cerkev je navezana samo na milodare, ker svojega posestva in premoženja nima prav nobenega.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Z našega pokopališča je zginil leta 1933 800—900 kg težek nagrobni spomenik. Zadeva se preiskuje.

Ptujska gora. (Zlata poroka.) Kar je že poročal »Slovenski gospodar«, da je minulo 50 let, odkar sta si objubila zakonsko zvestobo v cerkvi sv. Mihaela v žetalah g. Alojz in Julijana Letonja, to zakonsko zvestobo sta ponovila v znameniti božjepotni romarski cerkvi M. B. na Ptujski gori v krogu svojih otrok in sorodni-

kov. Velike množice ljudstva so se zbirale in čakale, kedaj se bo začel premikati sprevod iz hiše jubilarovega sina Ivana, trgovca na Ptujski gori. Veselo je bilo gledati, ko sta korakala starčka jubilarita med streljanjem topičev v romarsko cerkev, v katero sta hodila čez 20 let, prosit Marijo, da ju ohrani do te lepe slovesnosti. V cerkvi je bila lepa slovesnost. Orgle so bučale, pevci so peli v čast božjo in v slavo jubilaritoma. G. župnik je v jedrnatih besedah orisal v pridigi njuno trnjevo, zakonsko 50letno zvezo in zakonsko zvestobo. Nato je bila slovesna poroka, potem sv. maša, ob koncu sv. maše zahvalna pesem »Tebe Boga hvalimo«. S tem je bila ta redka slovesnost končana. Pripomnimo, da je na Ptujski gori tudi že precej starih ljudi, ki ne pomnijo zlate poroke. Zato ključemo z otroci in sorodniki, kakor tudi cela ptujskogorska župnija: Bog jima daj še dočakati biserno poroko!

Ljutomer. Večerne šmarnice smo vpeljali letošnji majnik za Ljutomer in okolico. Kakor kaže, se bodo dobro obnesle. — Ljutomer dobi novega odvetnika g. dr. Šijanec, novega podnačelnika g. dr. Vertovška in novega geometra g. Dvoršaka. — Vinogradi se lepo razvijajo, začetek majnika pa nas opozarja z nevihtami, da smo v božjih rokah. O vinski kupčiji ni nobenega govora. — Fantje in dekleta in ostali, mislite na Slomšekove dneve v Mariboru. Skupno bomo nastopili pod praporom domačega Prosvetnega društva, ki ima na prednji strani vezeno Slomškovko silko. Meseca majnika bomo pedplovali pole za Slomškovko proglašenje za svetnika.

Velika Nedelja. Ni še prav pozabljen zločin na Runču, katerega žrtev je bil tragično umorjeni Novak, že je zopet ravno tako gnusen

Sadjarji in vinogradniki!

Varujte sadovnjake in vinograde nevarnih bolezni in živalskih škodljivcev. Zanesljiv uspeh Vam jamčijo sledeča naša sredstva:

NOSPRASEN, kombinovano sredstvo za odvracanje škrlupa, gnlobe in plesni na sadnem drevju ter peronospore na vinski trti in za zatiranje raznih živalskih zajedavcev, kakor gosenic jabolčnega zavijača, pedica, kiseljaka i. t. d.

AREŠIN ali I. G. švajnfurtsko zelenilo kotodatek žveplovi apneni brozgi ali bordoški brozgi za ugonabljanje živalskih škodljivcev, ki objedajo zelene dele sadnega drevja in vinske trte.

SOLBAR proti kodravosti breskovega listja in listja vinske trte, proti plesni na jabolkah, breskvi in vrtnicah.

APHIDON za letno in zimsko škropljenje proti kaparjem, krvavi uši in listnim ušicam.

GRALIT za prašenje vinske trte proti kiseljaku.

ARBOCOL lepivo za lepljive pasove proti mravljam in gosenicam.

Ta in druga naša sredstva se dobe pri: Kmetijski družbi in vseh njenih skladiščih; tt. M. Berdajs, Maribor; tt. I. V. Poberaj, Ptuj. 576 Obširna navodila daje »Jugefa« k. d. Oddelek za zaščito rastlin, Zagreb, Preradovičeva ulica.

umor pretresel celo okolico. V sredo dne 29. 4. zjutraj so našli na Hajdnu blizu Kukovčeve hiše zabodena Stefana Vinter, malega posestnika in očeta sedmih nepreskrbljenih otrok iz Senežic. Sum je takoj padel na Ferdinanda Kukovec, katerega so prijeli orožniki.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Preteklo nedeljo 26. aprila t. l. je priredila Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani v tukajšnjem Društvenem domu javno predavanje o vseh vrstah zavarovanja ter o pomenu in važnosti istega za narodno gospodarstvo. Predavala sta ravnatelj celjske podružnice Vzajemne g. Mihečič ter o posmrtninskem »Karitas« zavarovanju vodja »Karitas« iz Maribora g. Kovačič. Predavanje je bilo zanimivo in potrebno in so mu poslušalci pozorno sledili. — Popoldne istega dne se je vršilo predavanje tudi pri Sv. Bolfenku nad Sredlščem.

Šmartno ob Paki. Dobili smo visok obisk. Si volasi škof dr. Jeglič nas je razveselil s svojim obiskom. V spremstvu g. opata iz Stične, ravnatelja g. Jagodiča in p. Benedikta se je na potu iz Gornjega grada na Dolensko ustavil pri nas. Torej četudi nam je dež nagajal, pa

zveze Addis Abeba-Delbuti.

Kedaj bodo Italijani v Addis Abebi?

Motorizirani oddelki italijanske severne armade so se približali 30. aprila Debra-Brehanu in so že napravili dve tretjini pota od Desija do Addis Abebe. V italijanskem glavnem stanu računajo, da bodo motorizirani oddelki, ki jih vso pot spremljajo letala, že v nekaj dneh dosegli abesinsko prestolnico. Letala obveščajo te oddelke sproti o morebitnih zasedbah Abesincev. Po vsej Italiji se vršijo priprave za proslavo zavzetja. Fašisti že imajo navodila, kako se naj vršijo burne manifestacije. Če bo padla Addis Abeba v

ster Kristof! Zbogom! Vsi Te pozdravljajo, oba mlada para, Janez, najbolj pa Tvoj stari stric

Jurij Močilnik, p. d. Kristof,

krojaški mojster v pokoju, pa brez pokoja.

Tevž je bil blede kakor zid; ugriznil se je v ustnice, da so mu krvavele. — To ti je ženska zvestoba! Kakor trs v vetru je in kakor pena na vodi. Da, da, vse mu je jasno. Krojačev sin ima denar in lep dom — on, Tevž, pa je siromak. Ne, zdaj noče ničesar več čuti o nezvesti Marti! Iz srca si bo izruval vsak spomin na njo.

In vendar je moral misliti nanjo. Srce ga je bolelo in najrajši bi bil umrl.

X.

Naslednje dni se je nekoliko umiril in je jel trezno misliti. Ali je smel Marti zameriti, če se je vdala krojačevemu sinu? Pač ne. Saj se je vsem pravicam odrekal in še silil jo je, naj zaradi njega nikar življenja ne prežaluje, temveč naj se ozre po novi sreči. Toda ali mu Marta ni že prelomila zvestobe, preden še je dobila njegovo pismo? Pisala mu je vendar, da krojačev Jurij večkrat k njim pride in da ji ugaja — tako nekako je stalo v pismu. Ali nezvestobe je tudi tedaj ni mogel dolžiti; saj sta se že ono bart v

Suhem grabnu razšla. Zakaj pa je pisala, da nikdar ne bo drugega vzela? Morda ji je bilo le bolj za njega kakor za onega in je upala, da se bo med njima pot še uravnala. On pa je s surovo besedo podrl vse mostove in razdril vse njene upe. Dekle pa se vsako rado omoži — in tudi Marta bržkone. Ko je videla, da z njim ni kaj, se je pač onega oklenila. Mojster Kristof je gotovo tudi imel prste zraven. Pri tej misli se je Tevžu vnela huda jeza na krojača. Ko pa je preudaril, se tudi na tega ni mogel jeziti. Saj mu je vendar sam rekel, da ne mara več Marte in da nikoli več ne bo z njo govoril. Zato krojaču ne more očitati, da je bil zahrbtn; reči bi celo moral, da se je mojstru Marta smilila in jo je s sinom združil, da bi na Tevža laže pozabila. Ne, nihče drug ni kriv, ko on sam! Ta misel mu je stiskala srce.

A zakaj žaluje? Saj na ženitev ni mislil... O, pač! Na dnu srca mu je vedno še gorela iskrica upanja, da si bo sčasoma kaj privarčeval in si kaj kupil...

Ves bolan je bil. Da bi le še enkrat, le enkrat še mogel z Marto govoriti! Toda prepozno je; nič več ne pomaga. Tako ga je potrlo, da je tudi do dela izgubil veselje in bi bil najrajši samemu sebi ušel.

Sicer pa služba itak ni bila nič kaj prijetna. S posli so bili veliki križi, graščak pa se je brigal za gospodarstvo le toliko, da je vedno in vedno terjal Tevža, oskrbnika, za denar.

smo zato imeli na dan sv. birme dva škofa v svoji sredi.

Št. Janž na Vinski gori. Dne 26. aprila t. l. je imel zadnje sv. opravilo pri nas naš g. župnik Matej Veis, ki je s 1. majem premeščen v Škale. Ko se je ob koncu pridige poslovil od faranov, ni ostalo nobeno oko več suho. Po popoldanskem opraviču pa so nastopila korporativno vsa društva in drugi v Slomšekovi dvorani, da vzamejo od ljubljenskega župnika slovo in se mu zahvalijo za vso požrtvovalnost in neumorno delavnost do njih. Srce pretresajoč prizor je zopet bil, ko je jokala cela dvorana, ko so se solzili tudi možje. Pri tej priliki smo se zavedali, kako domač nam je bil, kako prijazen, ustrežljiv in potrpežljiv z vsakim ter kako miroljuben. Kakšen neumorni delavec na prosvetnem polju! Kakšen klen zagovornik ljudskih pravic! Kako dosledno je stal na strani zatiranih! Saj pa je bil radi tega od avstr. oblasti preganjan, vsled česar se je naša ljubezen in spoštovanje do njega podvojila. Še enkrat: Bog plačaj! Na novem mestu pa želimo, da ga vsepovsod spremlja božji blagoslov!

Pišeece. Dolgo že ni bilo glasu iz našega kota. Marsikdo že misli, da nas ni več pod solncem in nas je kdo pobil tako kot to delajo Italijani z Abesinci. Toda temu ni tako. Še živimo in se gibljemo. Za letošnjo veliko noč in še pozneje pa smo še doživeli veliko duhovnega veselja. Kar po vrsti so rasti ob hišah in potih v nebo križi, ki dokazujejo vero našega ljudstva. Do sedaj smo take križe že blagoslovili pri Zemljaku Ivanu, Dedja vas 5; Novak Ivanu, Piršenbreg 8; Rožman Ivanu, Bojsno 26; Kržan Roku, Malivrh 33, in kmalu ga bomo še pri Zgalin Ivanu, Podgorje 67. Novo lice je dobila tudi kapelica Marije Pomočnice s sv. Antonom Pad. ob podružnici sv. Jrderti. — Najlepši praznik pa je preteklo nedeljo doživela podružnica Sv. Barbare. Od svetovne vojne vsekana rana ji je bila zaceljena s tem, da je dobila dva nova zvonova. Villá ju je tovarna »Live« iz št. Vida nad Ljubljano. Delo se je posrečilo. Lepo harmonizirana nova zvonova s starim v glasovih d, f, g. Po teži pa so ti trije zvonovi težji od onih, ki jih je vzela svetovne morija, za 24 kg. Največji tehta 170 kg in je posvečen Kristusu Kralju in služabniku božjemu Slomšku; drugi, ki ga je cerkva že imela, tehta 109 kg in je posvečen Sv. Barbari, in tretji najmanjši ima 76 kg ter

je posvečen sv. Antonu Puščavniku. Botrovala sta gg. Bibič Anton, trgovec, z gospo soprogo Ančko in Podvinski — un, posestniški sin. To je bilo navdušenja med navzočimi, ko sta se novodošla zvonova med zvoki godbe in petjem začela dvigati v stolp, a še večje veselje je zavladovalo med ljudstvom, ko sta se iz stolpa tudi oglasila. Težki, krize volni časi so nam dali to slovesnost. Ali pa komu kaj manjka, kar je dal za zvonove, kar je čal v božjo čast? Vsa zasluga za zvonove gre cerkvenima ključarjema sv. Barbare: Bibiču in Cizelnu. Nista se strašila skrbi, potov in besed. Bog jima bo trud za njegovo čast obilo poplačal. Malenkost še sicer manjka denarja za plačilo zvonov, a tudi to še bodo zmogla dobra srca. Do takrat bodo pa zvonovi zvonili: Mali: Še nisem plačan, še nisem plačan; Veliki: Dolg me bo dol vrgel, dolg me bo dol vrgel; Srednji: Vse se bo dobro, vse se bo dobro, vse se bo plačano. Dal Bog, da bi se to hitro zgodilo. Vsem pa, ki so k tem slovesnostim v naši fari kakor koli pripomogli, bodi Bog tisočeri plačnik!

Pri neredni stolici,

napihnjenosti črevesja zaradi zagatenja, odvajana naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zaostanke prebave, nakupičene v črevesju. — V zdravniški praksi se uporablja

FRANZ-JOSEFOVA

naravna grenčica s popolnim uspehom pri moških, ženah in takisto pri otrocih.

Ogl. reg. S. br. 15.485/35

Peter Rešetar rešetari.

Lani in letos. Lani sem napisal za 5. maj, da nam ta dan dokazuje, kako iz malega raste veliko. Malo jih je glasovalo, pa je bilo veliko glasov. Letos lahko napišem za peti maj, da nam dokazuje, kako iz velikega postane malo. Dokaz zopet na istem Jevtiču.

Krtova politika. Nekateri jugoslovanski politikastri, ki jih je pa žal rodila slovenska mati, so začeli posebno krtovo politiko. Ne upajo na dan, rijejo skrivno pod zemljo, toda kaj več kot navadne krtine pa kljub vsemu ne morejo napraviti.

Politična prosveta. Nekatera društva v Sloveniji so izjavila, da je prosvetno delo Prosvetne zveze politično. Ali ni mar pred vsem to politika, ako ta društva razpravljajo o tem, kaktera društva delujejo politično? Kaj se vtipkajo v politiko? Ali je to v smislu njihovih pravil?

Pucelj duhovni vodja JNS. Tako sem slišal te dni nekega praviti, da je danes Pucelj pravzaprav smerodajatelj JNS v Sloveniji. Sedaj pa se je oglašil iz Vrnjačke banje. Bom šel pogledat, če je doli napravil podružnico svoje mesarije, ali ima doli kake druge opravke. Morda je zato doli, da bo potem dal v liste, da se da v Srbiji tudi lepo živeti.

Seznam podkupljenih. V Avstriji je velik škandal napravila družba Feniks. Dobili so seznam vseh podkupljenih in bi ga radi izdali. Sedaj so sklenili, da bodo raje objavili seznam tistih, ki niso bili podkupljeni, ker je teh manj in bo knjiga manjša.

Zakaj še ne bo konca vojne v Abesiniji. Te dni je izšlo vojaško poročilo generala Badoglio, da še ne more biti konca vojne, ker imajo Italijani vedno dovolj municije, čeprav je ne dovažajo iz Italije. Posebna mednarodna komisija je zadevo preiskala in dognala, da vse bombe in granate, ki jih Italijani izstrelijo na Abesince, katere pa se ne razlete, prodajo Abesinci Italijanom za polovično ceno nazaj. Ta trgovina baje tako cvete, da je moral sedaj abesinski cesar zagroziti s smrtno obsodbo proti vsakemu, katerega bodo pri tej trgovini zalotili.

Göring je postal kontrolor surovine. Listi objavljajo vest, da je Göring v Nemčiji imenovan za kontrolorja surovine, ki se uvažajo v Nemčijo.

Same odpovedi. Bivši nemški cesar Viljem II. se je odpovedal prestolu. Pucelj Janez se je odpovedal ministrskemu stolu. Kaj bo, kaj bo!

Svoboda tiska. Nekateri listi, ki so svoj čas uživali vso svobodo, ko so mene štucali, da sem komaj imel rešetko, ne pa rešeto, kakor se spodobila za moj veliki obrat, se pritožujejo, da ne vživajo nobene svobode tiska. Jaz jim povem, da sem lani prejel en recept, ki bi letos veljal za nje: Imate svobodo tiskati vse črke od a do ž, samo znati jih morate pravilno postaviti.

Ali si že obnovil naročnino?

Tevž je bil vedno bolj prepričan, da je za nesrečo rojen in da vse življenje ne bo drugače. Mojstru Kristofu je kratko odgovoril, da mu je dobro, da pa ima toliko dela, da ne utegne pisati. O svojih bridkostih in srčnih težavah ni črnil besedice.

Nezadovoljnost s samim seboj in sitnosti z graščakom so ga slednjič nagnale, da je z oktobrom odpovedal službo. Ni še vedel, kam pojde potem; dejal pa si je, da bo že našel kje kaj — če drugod ne, jo bo odrinil kam na jug; vsaj o domačem kraju ne bo več kaj čul.

Konec avgusta je dobil zopet pismo od krojača. Pisal je:

Ljubi Tevž, bik zabikjeni!

Na Malo Gospojnico pridem v Maribor in bom okoli enajstih pri »Grozdu«. Pridi gotovo tja, ker moram s Teboj govoriti. Če ne prideš, pošljem vse mariborske policaje pote. Torej glej, da se mi ne spustiš v smuk, ker Te bom tako dolgo lovil, da Te ulovim! Medtem ostanem Tvoj zvesti stric Kristof.

Kaj hoče norčavi čudak? Gotovo ga pride v svate vabit. — Ne, ne pojde v Maribor. Toda če ne pojde, jo primaha in prirobanti mojster sem na graščino in ga spravi v še hujšo zadrego. Morda je tudi prav,

če ga sreča; bo vsaj izvedel, kako je in kaj, in se bo znal za bodoče ravnati. — Tako se je odločil, da pojde na Malo Gospojnico v Maribor.

Na vse zgodaj je bil tisti dan pri frančiškanih v cerkvi in je pri štirih mašah opravil svojo pobožnost. Zelo pa se je moral otepati posvetnih misli, in čim bliže je bila enajsta, tem bolj je postal nemiren. Še preden je minula velika maša, je odšel h »Grozdu« in poprašal po krojaču. Gospodar mu je koj pokazal gor in mu odprl vrata v eno od sob v prvem nadstropju. Tu je sedel Kristof, na mizi pred njim je stal liter vina in krožnik svinjine. Ko je zagledal Tevža, je skočil s stola, ga objel in zavpil:

»Kristof nebeški! Ali si, Teyž, ali nisi? Skoraj bi te ne bil spoznal. Od kdaj pa se ne briješ? Tako možki brkat si! Tak si mi po volji!«

Tevž se je otresel krojača in mu hladno ponudil roko.

»Bog te živi, Tevž!« je bil mojster še ves iz sebe od veselja, »Bog te živi! Tako sem te vesel! Že sem mislil, da te ne bo. Tedaj bi ti bil na vrh frančiškanske cerkve zlezal. Sedi, jej, pij — pij, Tevž, da se ti jezik razveže!«

Trčila sta, Tevž si je tudi nekoliko odrezal, govoril pa ni mnogo.

(Dalje sledi)

italijanske roke, bo pustil proglasiti Mussolini italijan, kralja Viktor Emanuela za abesinskega cesarja.

Italijansko letalsko oporišče ob Tana jezeru.

Na polotoku Gorgori na Tanskem jezeru so Italijani uredili začasno pristanišče za hidroplane ali vodna letala in sta tam že pristala dva hidroplana, ki so ju poslali iz Asmare. Sedaj grade z vso naglico tudi stalno pristanišče, poleg pa tudi letališče za navadna letala. Na kraju, kjer se jezero izteka v Modri Nil, ki je tam širok 200 m, so si Italijani zgradili močne utrdbe, v katerih je že večja italijanska posadka